

האיגוד השבועי

גליון מס' 14

פרשת ויקרא התשפ"ד

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	
5:16	5:35	5:36	5:36	כניסה:
6:30	6:32	6:31	6:31	יציאה:
7:06				ר"ת:

מעלת הקרבנות והאור הגדול של ימי הפורים

ספר ויקרא - קטן שהוא גדול • ה"קרבנות" של זמננו • חמישה זוגות בקרית ארבע • "הכנת? קיבלת!" • המלחמה הקשה בעולם • תוכניות עמלק בזמננו • "צלם בחיבל" • עמלק בכל כים • עמלק - זכוב • מצוות מחיית עמלק ופרשת זכור • כל הפושטיד נותנים לו - ברוח ובגשם • סדר תענית אסתר וימי הפורים • הספד לחכם שלום כהן ר"מ בישיבת "פורת יוסף" גאולה

ספר ויקרא החומש הכי קטן?

הנה זכינו לשבת המלכה, שבת של סיום ספר שמות, פרשת פקודי. ומתחילים בעזרת האל ובישועתו ספר ויקרא. ספר ויקרא עוסק בעבודת הקרבנות ולכן הוא נקרא "תורת כהנים". חומש ויקרא הוא הקטן בגודלו מבין חמשת חומשי תורה, כי הוא כולל בתוכו רק עשר פרשיות, שבהם שמונה מאות חמישים ותשע פסוקים. אולם מאידך גיסא, בחומש ויקרא יש הכי הרבה מצוות מבין חמשה חומשי תורה, כי בבראשית יש רק 3 מצוות, ובשמות יש 111 מצוות, בבמדבר - 52 מצוות, ובדברים 200 מצוות. אבל בספר ויקרא יש 247 מצוות. איזה כוח אדיר יש בספר הזה. לכן צריך ללמוד אותו היטב עם פירוש רש"י, ולדעת את כל סדר הקרבנות, כי הקרבנות הם דבר גדול, כמו שנראה היום בעזרת ה' יתברך.

רומז לתפילה. ו"אדם כי יקריב מכם" רומז על התענית, שאדם מקריב מעצמו. כמה זה דבר גדול. ובפרט אם אדם משעבד את כל כחו ומרצו רק לעבודת ה', כופה את כל היצרים שלו, ואת כל התאוות של העולם, רק לכבודו יתברך, זה קרבן, זה תענית. כמו שיש "תענית הראב"ד", שהראב"ד כתב, שאם אדם קשה לו להתענות, אבל רוצה להתענות מה יעשה? יכין מאכל הכי טעים שהוא אוהב, או שאשתו תכין לו, והוא יבוא לאכול את זה, יטעם מעט, ועכשיו יש לו יותר תאבון לאכול את זה, הוא יותר רעב, אבל אז יגיד רבונו של עולם, אני רק טעמתי טיפה, אבל את הכל אני עוזב, כי אני רוצה לשעבד את עצמי, ורוצה לנקות את עצמי מעוונותי, ורוצה שיחשב לי כתענית. הדבר הזה נחשב כמו תענית, כך כתב הראב"ד, וזה גם כן כמו קרבן לפני ה' יתברך.

שלשת הקרבנות של זמננו

דבר נפלא ביותר שמתחילים עכשיו סדר הקרבנות, מעלת הקרבנות היא גדולה לאין ערוך, אבל היום אין לנו בית מקדש להקריב קרבנות, ולרצות את הקב"ה. אבל עדיין בזמננו יש לנו שלשה דברים ששקולים כמו קרבן. ואלו הם: דבר ראשון - תלמוד תורה, כמו שהגמרא אומרת במסכת מנחות "העוסק בתורה כאילו הקריב כל הקרבנות", שנאמר: "זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים". התורה זה כנגד כל הקרבנות. דבר שני - תפילה, שהיא כנגד קרבן התמיד, והיא גדולה יותר מכל הקרבנות, כמו שאמרו רבותינו: "גדולה תפילה יותר מן הקרבנות" כמו שכתוב בישיעה (א) "למה לי רוב זבחיכם ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפילה אינני שומע". דבר שלישי - זה התענית, שגם היא חשובה כמו קרבן, כי בתענית האדם עצמו הוא כמו קרבן, כי על ידי התענית הוא ממעט חלבו ודמו, ומקריב את זה לקרבן לפני ה'.

התגלית של הזוהר: הקרבנות עושות "ונהפוך הוא"

והעיקר הגדול בענין הקרבנות, הוא מה שאומר הזוהר הקדוש (פרשת וירא דף ק') ונביא את דבריו: [מתורגם לעברית] "פעם הייתי הולך בדרך, פגשתי באליהו הנביא ז"ל ביקשתי ממנו שיאמר לי דבר טוב שמועיל מאד מאד לבריות, אמר לי גזירה גזר הקב"ה, שכאשר באים לפניו כל המלאכים הממונים לקטרטג ולהזכיר עוונות של האדם, שיש מלאכים שממונים לעקוב אחרי הבן אדם, מצלמים אותו, רואים איזה עוונות עושה, ואז מעלים ומגישים את זה למעלה, ואומרים רבונו של עולם זה עשה כך, וזה עשה כך, כל העוונות, ומה יעשה האדם להנצל מזה? ממשיך הזוהר: כל זמן שיאמרו בני אדם את פרשת הקרבנות שציווה משה רבנו בתורה, ויכוונו בהם, כל המלאכים יזכירו אותם רק לטובה. וממשיך הזוהר: אמר רבי כרוספדאי, כל מי שמזכיר בפיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות עניני הקרבנות והמנחות, נכרתה ברית על זה שהמלאכים המקטרטגים את עוונותיו לא יכולים לעשות לו אלא רק טוב" - ונהפוך הוא, נהפכים לו לטוב, זה מעלת הקרבנות.

והזוהר מוסיף ואומר מה שאומרת גם הגמרא במגילה, שאת הדבר הזה כבר אמר הקב"ה לאברהם אבינו, שכאשר רמז לו הקב"ה שיבוא זמן ויחרב בית מקדשנו ותפארתנו, שאל אברהם אבינו את ה': מה אעשה עם הילדים

"זאת התורה לעולה למנחה לחטאת לאשם",
עולה מנחה, חטאת, אשם, ראשי תיבות: "עמח"א",
אומר הגאון חיד"א שזה גם ראשי תיבות: "עוון, משחית,
חימה, אף", שאלו הם ראשי המזיקים, בר מינן ה' יצילנו, ומי
יבטל את כל ראשי המזיקים האלה? את כל הצרות האלה?
אומר הגאון חיד"א, הקרבנות מבטלות אותם, אז יש לנו כוחות
אדירים עכשיו.

היפה ללב כותב על הקרבנות משהו שנוגע לפורים:
שאדם **ביום פורים יקרא את סדר הקרבנות**, מדוע? כי כאשר
בא המן הרשע אצל מרדכי היהודי להלביש אותו, [כאשר אמר
לו אחשוורוש "מה רק את הלבוש ועשה כן למרדכי"] ראה
שמרדכי עוסק בהלכות קומץ, קמיצה, בקרבן של העומר, מנחת
שעורים, אמר המן: אלה אין להם מה לעשות? הרי זה גזירה
גדולה בעולם, להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, עכשיו
עוסק במנחת העומר? אמר מרדכי, "זה הקרבן, צריך להקריב
קרבן העומר, זה מבטל כל הגזירות". אמר המן: "בא העומר
הקטן הזה, ודחה עשרת אלפים ככר כסף שלי". תראו מה זה
העומר, וזה רק קרבן העומר, לכן, אומר היפה ללב, בפורים יש
לקרוא את הקרבנות. ואנחנו כל יום יש לנו קרבן התמיד, כל
יום יש לנו כאלה דברים, איזה זכות, סגולה שמבטלת את כל
המזיקים, אי אפשר להבין כמה זה מבטל כל משחית אף חמה.

לעקוב אחרי הקרבנות כבר מהשבוע

זה המעלה הגדולה של הקרבנות, ולא מדובר רק על "איזהו
מקומן", אלא על מה שכתוב בתורה **בספר ויקרא שקוראים עכשיו**,
כל הקרבנות, כל סדר קרבן עולה, כל סדר קרבן חטאת, כל סדר
קרבן שלמים, כל סדר מנחות, ריקיקין, כל הקרבנות כולם. ואם
אדם עוקב אחרי זה **מתחילת פרשת ויקרא**, זה לא קשה. עכשיו,
השבוע, מהיום, אדם יתחיל ללמוד קצת את הקרבנות, למשל:
מה זה **קרבן עולה**, ממה הוא בא? יש עולת עוף, יש עולת בהמה
- "או מן הבקר או מן הצאן", התורה מפרטת ומסדרת את הכל.
ומסקנת הדברים בענין הזה, שיש לנו זכות גדולה שנתנו לנו
מן השמים לבטל את כל הגזירות, וזה מעשה הקרבנות. וראינו
מה שאומר הזוהר כמה חשיבות יש ללימוד הקרבנות, ולכן צריך
להתחזק בזה בכל הכוחות שלנו. אדם לא יישן, יש לו כח כזה אדיה,
יעשה קרבנות, קטורת, כל יום. אני כל יום קורא קטורת הארוך,
שלוש פעמים, כל יום כדי שיהיה ישועות לעם ישראל, עם ישראל
צריך ישועות, ולכן לא לעזוב את זה. **המקובלים היו אומרים את
כל הקרבנות פעם פעמיים בשבוע**, לכל הפחות. וכל כך זה טוב
שאדם ידע את הקרבנות, משהו לא רגיל.

ואנחנו עשינו לזה גם כן פירוש, כדי שאדם שיקרא את
הקרבנות יהיה לו הקדמות, ואז הוא לא צריך יותר מזה, פעם
אחת לומד את זה, והכל מפורש לו. ובאמת זה יצא לאור כבר
לפני שנים מטעם היכלא דרשב"י, רק עכשיו אני עשיתי אותו
עם פירוש רהוט. חוברת מאד יפה של קטורת ושל קרבנות ויש
בה הכל מוסבר, בלי נדר אני אביא לכם חוברת כל מי שירצה,
עם פירוש של הקרבנות. ממש, משהו יפה. שכל אדם יהיה
לפניו. ואז זה קל, רק אדם ישים את ליבו וזה הכל.

ההוכחה שפורים יותר גדול מיום כיפור

עכשיו בעז"ה נדבר על ימי הפורים, קודם כל צריך
לדעת, שהימים הקדושים שבאים לפנינו, הם הזדמנות פז,
פורים הוא יום שאין כמותו, ואפילו לא יום כיפור,

שלי כשלא יהיה בית המקדש? אמר לו הקב"ה: מה
אתה דואג? **וונשלמה פרים שפתינו** - **ברגע שקוראים
לפני סדר הקרבנות**, אף אחד לא יכול לקטרג עליהם.
**עוד אומר הזוהר שכל זה רמוז בפסוק בפרשת וירא: "והנה
שלושה אנשים ניצבים עליו"**, למה כתוב "עליו"? הלא צריך להיות
כתוב ניצבים "לפניו", אלא אומר הזוהר, שהיו ניצבים "עליו" לעיין
בדינו של הצדיק, מידת הדין! ומה עשה אברהם? **"וימהר אברהם
האהלה" - מיהר לאהלה של תורה**, לבית המדרש, "מהרי שלש
סאים קמח סלת, לושי" - זה קרבן מנחה, "ואל הבקר רץ אברהם"
- זה הקרבנות. דהיינו, שאברהם מיד פנה אל בית המדרש לעסוק
בתורת המנחה והקרבנות, על מנת להפוך את מידת הדין וכיון
שעסק אברהם בענין הקרבנות, נחו המלאכים מן הדין, ולא עוד אלא
שאותם המלאכים עצמם נהפכו למלאכים שמביאים איתם ברכה.
ולכן שכאשר אדם רואה איזה מידת הדין, איזה בעיה, מיד
ילך וירוץ אל הקרבנות. וכמו שיש את ענין הקטורת שמצילה, כך
יש את ענין הקרבנות. אצלנו עשינו חוברת שזה הולך "קטורת-
קרבנות", כי קטורת וקרבנות זה עוצר כל צרה, וכל בעיה.

מי אלו שידעו את מקום קבורת משה?

זה מעלת סדר הקרבנות שכתב משה רבינו בתורה הקדושה,
היום היה שבעה באדר, ההילולא של משה רבנו רעיא מהימנא
והיינו בחברון, בחודש שעבר [באדר א'] היינו במירון [כי רשב"י
ניצוץ משה רעיא מהימנא], אבל היום אמרו שאי אפשר ללכת
למירון, אז הלכנו לחברון, למה? כי כתוב בספר "התמונה" של
רבי נחונייה בן הקנה: חמישה זוגות קבורים בחברון, והם, אדם
הראשון וחווה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה, ומשה
וציפורה. וכן כתב גם רבי אליעזר מגרמיזא, ועוד גדולי עולם
מהראשונים, שבחברון קבורים גם משה וציפורה. ואומרים
שהמלאכים הביאו אותם למערת המכפלה, ומה שכתוב על
משה "ולא ידע איש את קבורתו", רק איש לא ידע, אבל מלאכים
כן ידעו, והם הביאו אותו (עם ציפורה) למערת המכפלה אשר
בחברון. ושם במערת המכפלה עשינו סליחות, וקראנו את
הקטורת, וגם הזכרנו את מחיית עמלק חזק.

תראו מה עשה החפץ חיים מלימוד הקרבנות, ונקרא את מה
שהוא אומר: (במשנה ברורה בהשמטה ובתורה אור פרק ג'), "דע שלימוד
זה מועיל לאדם שלא ימצאו מקטרגים עליו מלמעלה, כמו שמובא
בזוהר הקדוש... ואיתא במגילה, שהשיב הקב"ה לאברהם אבינו
מה יגן על עם ישראל בזמן שלא יהיה בית המקדש, אמר לו: כבר
תיקנתי להם סדר הקרבנות, כל זמן שקוראים בהם, מעלה אני
עליהם כאילו מקריבים לפני קרבן ומוחל אני על עוונותיהם".

אליהו הנביא הזדרז לבוא ולומר "שלום עליכם!"

הזוהר בפרשת ויקרא מספר: רשב"י היה הולך לטבריה,
פגש אותו אליהו הנביא זכור לטוב ואמר לו אליהו שלום עליך
מור, שואל אותו רשב"י את אליהו, במה הקב"ה עוסק עכשיו
למעלה בעולמות העליונים? אמר לו אליהו: בקרבנות, ואומר
חידושים משמך איך אתה שמח בקרבנות, מה מעלת הקרבנות,
לכן אני לא יכולתי להשאיר למעלה, אמרתי אני חייב ללכת
להגיד לרבי שמעון "שלום עליכם" לכן אני באתי אליך, רבי
שמעון, להקדים לך שלום, ויש גם שאלה נשאלה במתיבתא
דרקיעא ואמר הקב"ה תשאלו את רשב"י אז אני באתי מיד,
מצאתי הזדמנות, באתי לשאול אותך... ורואים כאן כמה
הקב"ה שמח בקרבנות.

מה לעשות בתענית אסתר?

לכן אנחנו צריכים להכין את עצמנו, לימים הקדושים הללו - ימי הפורים. ומה ההכנה שלנו? דבר ראשון, צריך להכין את עצמנו עכשיו בתענית אסתר, כמו שאז אסתר המלכה אמרה למרדכי היהודי: "לך כנוס את כל היהודים... וצומו ואל תאכלו... וגם אני ונערותי נצום", וכך גם אנחנו נבוא אל מלך מלכי המלכים מתוך הצום, נבקש ונתחנן, ונקבל. תכין את עצמך בתשובה ומעשים טובים, ואז תהיה כלי לקבל. לכן חובה על כולנו שבתענית אסתר שכולם צמים, נתאסף כולנו יחד, כל בית כנסת ובית כנסת, לך כנוס את כל היהודים באהבה ואחוה ואחדות, והרב שיגיד דברי כיבושין, ולקרוא את כל התהילים עם שבעה כורתי ברית, לזעוק לאבינו שבשמים. אם אדם יקבל עליו תשובה שלימה בכל ליבו ונפשו, אז יהיה ונהפוך הוא. כמו שהיה בימים ההם, ברגע שעם ישראל צמו והתפללו, ולא בטחו באף אחד, לא אמרו "אחות לנו בבית המלך", לא, זה לא יעזור שום דבר! אלא בטחו רק בקב"ה, אז ראו את הישועה. ככה הקב"ה רוצה לראות מה אנחנו עושים, כמה אנחנו מוסרים את נפשנו.

לכן צריך כל אדם לשנות את הדרכים שלו, וזה לא קשה, סך הכל להתחרט על העבר ולקבל על העתיד, ואז איזה פורים יהיה לו, ואחרי פורים זה ימשיך: פרשת פרה, פרשת החודש, ואז פסח! איזה גאולה יהיה לו, איזה ליל הסדר. איך נעשה בבית מקדשנו ותפארתנו. רק הקב"ה יראה שאנחנו רוצים את הגאולה, ואנחנו עושים את הכל, הקב"ה יביא לנו הכל. רק שנרצה, שנכין כלים. אז עכשיו זה חובה להתחזק, כי זה עת רצון הכי גדולה. וכמו שבימים ההם הקב"ה ענה לנו אחרי הצום, כך גם עכשיו יענה לנו.

מה הקושי הגדול במלחמת עמלק?

ואחר כך ביום שישי ערב שבת [זכור], יכין את עצמו לקראת שבת המלכה. וכבר דיברנו בעבר שלכל אחד יהיו מלבושי שבת שיהיו מיוחדים רק לשבת, לא לקחת אותם לפורים, לפורים תעשה לך מלבוש מיוחד של פורים, לכל חג יש את המלבוש שלו... **הבן איש חי** אומר: "אני יש לי שמונה עשרה שמלות" - "חליפות שמלות" - לא היה דומה הבגדים שלו של חג הפסח לבגד של חג הסוכות, וכן של חול המועד פסח, ושביעי של פסח, ככה כל החגים. אנחנו לא הגענו למעלה הזאת שיהיה לכל חג בגד אחר, [ואדרבה מי שיכול, למה לא?] אבל לכל הפחות נעשה בגד מיוחד לשבת, ואחד לחגים, כדי שאדם ירגיש את השבת בעצמות שלו.

ואחרי כל ההכנות האלה יגיע לשבת זכור, "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריו". איזה כח גדול יש בשבת פרשת זכור, מלחמה בעמלק! רשב"י בפרשת בשלח אומר, שמלחמת עמלק היא המלחמה הקשה ביותר, הוא אומר שמיום שנברא העולם ועד מלחמת עמלק, ומלחמת עמלק עד שיבוא מלך המשיח ואפילו בימי גוג ומגוג, לא תמצא מלחמה קשה כזאת, כמו מלחמת עמלק.

ולמה היא קשה? לא משום שהיה לעמלק חיילים חזקים או הרבה חיילים, כי מה זה משנה לקב"ה הרבה חיילים או חיילים חזקים, הרי ראינו אצל סנחריב שמיליונים של חיילים, ברגע אחד הקב"ה שרף את כולם. אלא למה זה קשה? אומר רשב"י, שעמלק זה הס"מ והוא

כמו שאומר הזהר שיום כיפורים הוא "כ-פורים", כמו פורים, מה זה כמו פורים, מי יותר גדול? התשובה היא: בדרך כלל מי נתלה במי? הקטן נתלה בגדול, וכאן יום כפורים נתלה בפורים, שהוא "כמו פורים", אם כן מי יותר חשוב? הוי אומר פורים יותר חשוב!

ולמה פורים כל כך חשוב? כי ביום פורים מתגלה אור גדול שנקרא: "אור מרישא דלא איתידע" והוא מהכתר העליון, ראש כל הכתרים. משם יורד אור כזה, שהגימטריא שלו היא "מגלה", "מגלה" עולה בדיוק שלש פעמים הוי"ה (מגלה בלי י"ד), וזה גימטריא "מזלא", כי האור הגדול הזה יורד מהמזל העליון שזה כתר שבכתר, שזה ראש כל הכתרים. והוא יורד על ידי מקרא מגילה. אור כזה גדול יורד מלמעלה בכתר העליון, ומאיר עד סוף העשייה. וכל מזיק שיש, כל מקטרג, שורף אותו! לכן אומרים היום הזה "כל הפושט יד נותנים לו", כל אחד מה מקבל מה שמבקש.

הסתכל במראה והתלונן על הסחורה...

וצריך לעשות הכנות גדולות לקראת הימים הקדושים הללו. וכמו שרמזו רבותינו על הפסוק במגילה: "ויעש המלך כדבר ממוכן" - ממוכן לשון הכנה, איך שאדם מכין, ככה הוא מקבל. ולכן אדם צריך להכין את עצמו, ואז יקבל, ובלי להכין איך יקבל? הכנת? קיבלת!

הבן איש חי אומר בפרשת השבוע [הבוקר למדנו את זה] וזה בנוי על פי האר"י, משל לאדם שנכנס לחנות רהיטים, והוא אומר שרוצה לקנות "ראי" בשביל אשתו, "מראות הצובאות", והמוכר מראה לו כמה סוגים: "תראה יש לי ראי כזה, וכזה, וזה מעוטר, וזה מקושט, זה יפה", והקונה מסתכל, ולא רוצה כלום, על הכל אומר לא! והמוכר לא מביין: "יא חביבי אין יותר טוב מזה בעולם... מה הבעיה בראי הזה? ובראי הזה... והקונה מסביר לו: "תראה את הראי הזה, כל השערות מפוזרות... האף עקום... והחולצה מקומטת... מה זה? וכי זה ראי יפה?..."

המוכר הבין שלאדם הזה יש לו קצת איזה סעיף... אומר לו: "תשמע חביבי, הראי הוא נקי, הכל בסדר, רק הבעיה היא אצלך, אתה צריך לסדר את עצמך, ללכת לספר, ללכת למרחץ, לתרחץ, תחליף בגדים, תקנה חליפה, תקנה חולצה, אפילו חד פעמית... אבל תקנה דברים, תשים לך הכל יפה, ואז תסתכל על עצמך בראי ותראה הכל מסודר, בוא אני יעמוד בראי, ותראה איך זה יפה..."

הנמשל, אומר **הבן איש חי**, שהשפע הבא מהקב"ה, הוא כמו שאתה רואה את עצמך בראי? לפי מה שאתה עושה, ככה אתה מקבל. אתה הראי של עצמך, איך שאתה מכין, ככה אתה תקבל. וזה מה שכתוב "ה' צלך על יד ימינך", ה' הוא כמו הצל שלך. מה הכוונה? כמו שהצל הוא לפי איך שהבן אדם נראה, ככה השפע שמגיע מהקב"ה, הוא כמו צל, הוא משפיע לפי מה שאתה. אתה עושה? ה' פותח לך, מה אתה עושה, אתה מקבל. ולכן האדם צריך להכין את עצמו להיות כלי לקבל את השפע, תאר לך אדם רוצה ללכת אצל פלוני... רוצה שיתן לו חורטט סבזי... (מאכל פרסי) והוא אומר לו: "תביא סיר אני אביא לך", הבן אדם הולך להביא סיר, אבל הביא סיר מלוכלך, יש בו אוכל, בפינות שלו, הכל מלוכלך עם אוכל כבר מלפני כמה ימים, הכל סירחון... ישים לו בזה אוכל האוכל נהיה מסריח לא טעים, כי הכל תלוי בכלי, תכין כלי טוב - תקבל טוב! הקב"ה נותן טוב מלמעלה, אבל איפה הכלי שלך, אולי בכלל יש לך כלי בלי תחתיית?...

אלקיך בה מראשית שנה עד אחרית שנה, עוד פעם בא עמלק. **ובפעם השלישית**, בזמן מלכות שאול, שעד אז לא היה עדיין מלך לישראל, התחיל מלך, התחילה מלכות ישראל, עמלק מייד בא. כי עמלק לא יכול לראות את עם ישראל בתפארתו, כי אם יש עם ישראל, אין אותו, אין עמלק! אין גויים, אין כלום! ובסוף הקב"ה ימחה אותו גם כן, אבל הקב"ה ציווה אותנו "תמחה את שמו מתחת השמים לא תשכח".

להיכן משה נעלם במלחמת עמלק?

במלחמת עמלק כתוב: **"ויבא עמלק וילחם עם ישראל"**, מה עשה משה? מייד אמר ליהושע: **"בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק"**, איזה אנשים היה צריך לבחור? אתם יודעים, עמלק היה בוחר חיילים שהיה רואה עליהם בכישופים שהם לא מתים בשנים הקרובות, רק אותם היה לוקח, אבל כאשר אמר משה בחר לנו אנשים, אין הכוונה אנשים שלא מתים, שהרי הקב"ה הכל בידו ואין מה לפחד, אלא הכוונה אנשים צדיקים, חסידים, וקדושים.

ורשב"י מקשה על זה: אם יש מלחמה, למה משה שולח את יהושע להלחם, למה משה עצמו לא בוחר את האנשים? וכי משה חלילה בורח? **אומר רשב"י:** משה לא בורח, אדרבה, משה עושה את עיקר המלחמה. מה הכוונה: משה אומר ליהושע אתה תבחר אנשים וצא הלחם בעמלק, אבל אני אלחם למעלה בס"מ העליון, בקליפה למעלה, בשורש החמישים של הקליפה, ואתה תגמור את המלחמה למטה. אני למעלה ואתה למטה. כי אני רואה את הס"מ יורד לעזור לכל העמלקים האלה, לעזור להם במלחמה, ואתה יש לך כח נגדו למטה ואני אהיה למעלה, וכך היה, עד שנצחו את המלחמה.

ולכן אומר הקב"ה למשה: "כתוב זאת זיכרון בספר ושים באזני יהושע" כי ידוע שעמלק הוא כמו **זבוב**, "זאת זיכרון בספר ושים באזני", ראשי תיבות **זבו"ב. זבו"ב** זה קליפה שמפרדת ועושה פירוד, **זבו"ב** זה ראשי תיבות זה בכה וזה בכה, לא נותן להיות ביחד.

יש לו מזגן מיוחד

לכן השבת הזאת כל אחד ישים את ליבו בפרשת זכור להבין את הפירוש: **זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים**. "אשר קרך" - מה זה "קרך", צינן את הקדירה, קירר, יש לו **מזגן מיוחד**, הוא מקרר לדבר מצוה, ומחמם לדבר עבירה, שהוא רואה עבירה, הוא מחמם את הבן אדם, אש! וכשהוא רואה מצווה הוא מקרר. וזה רמוז במילה "ישראל" שזה בגימטריא - 541. ואם תוציא מ-541 את המנין של א"ש, ישאר 240 שזה גימטריא **עמלק!** כי עמלק הוא מקרר, לא נותן לאש שתשאר בפנים, ולכן מה הוא עושה? הוא מכניס **ספיקות** לבן אדם, לכן "עמלק" גימטריא "ספק", הוא לא נותן לבן אדם לחיות בנחת, היפה **ללב** אומר, שעמלק ראשי תיבות: **עמלק מקרר לבבות קדושות. גם רבותינו אמרו קרך מלשון קרי**, מחטיא את עם ישראל בעוון שז"ל בר מינן.

"בדרך" - אתה היית בדרך, לא היה לך עדיין שום מקום לשבת, אתה בגלות, ובכל זאת הוא בא להלחם. **"ויזנב בך כל הנחשלים אחריך"** - מי אלו הנחשלים? אלה שהענן היה פולט אותם, שהיו רשעים טמאים ומטומאים, ולא היו יכולים לחיות בקדושה עם בני ישראל, אז הענן היה פולט אותם החוצה. וכל מי שהיה הענן פולט אותו, עמלק היה מזנב בו, מה זה "מזנב"? היה חותך לו את הברית קודש, "נחשלים"

נלחם עם הקב"ה מכל הצדדים, שהוא היה שער החמישים של הקליפה, והוא רצה להכניס את עם ישראל בפנים בשער החמישים של הטומאה, ואם נכנסים לשער החמישים של הטומאה, אין יציאה משם. ולכן כתוב "זכור את אשר עשה לך" - ל"ך עולה בגמטריא חמישים, שהוא שער החמישים של הטומאה שרצה להכניס את ישראל לשם, ולכן זה היה כל כך קשה.

ואומר הזוהר **שהמלחמה הזאת תוכרע רק בזמן מלך המשיח**, שאז הקב"ה יגלה את שער החמישים, איך כתוב? "כי מחה אמחה - אני - את זכר עמלק", הקב"ה, כלומר זה טומאה כזאת חזקה, שרק הקב"ה בעצמו יכול להכריע. וזה לא דבר פשוט להלחם בעמלק, ומדוע? כי עמלק יונק מהעוונות של עם ישראל, יש לו **פטנט** מהיכן לחיות, ומשם הוא גדל. ורק כאשר עם ישראל לא עושים עוונות זה קשה לו, ולכן יצר הרע עובד יומם ולילה [עם-לק אוי ואבוי זה הס"מ ה' יצילנו], זה קשה קשה, אבל יש כח לעם ישראל להיות יחד עם הקב"ה למחוק את עמלק מן העולם, ואם הקב"ה יראה שאנחנו רוצים, אז יתקיים "מחה אמחה את זכר עמלק".

המלפון מושתל בגופו מהלידה...

גם עכשיו בזמננו יש עמלק, מה הוא לא עושה? בר מינן, הלא מה היה שם ביום שמחת תורה מול עזה, היה שמה איזה פסטיבל כזה שעשו שם איזה בובה... ה' יצילנו, ועכשיו שמעתי שבפורים הם רוצים להביא בובה כזאת לכאן, **למחנה יהודה**, להעמיד צלם בהיכל, הם לא מבינים? איפה הראש שלהם? הם טועים! זה יצר הרע, זה עמלק מביא את זה. מסכנים אנשים לא מבינים. הם מגבירים את כוחות הרשע. הם מביאים את השונאים להלחם בנו, לא יודע מי עושה, מה הכוונות, אבל זה לא טוב זה צרה גדולה. אנחנו צריכים להרבות את האור לגרש את החושך. והקב"ה יעזור לנו.

עכשיו רק אני מבין את זה, כל אדם, יש לו פלאפון, אבל **האיפון הזה** הוא עמלק, לא יכולים לעזוב את זה, שה' לא יביא אותי לא לידי ניסיון לא לידי בזיון, אבל קשה לעזוב את זה, אדם אומר אני צריך את זה, זה עבודה, כל רגע... על המקום... זה ממכר וקונה את הבן אדם, איך אפשר לעזוב את זה, זה הרי כבר נכנס באדם כאילו השתילו לו את זה מאז שנולד... לא יודע אם אפשר להיוולד בלי זה כבר... זה **טומאה כזאת רצוצה**, בר מינן ה' יצילנו.

200 קילומטר הוא ריץ!

והנה מאז ומעולם, תמיד כאשר עם ישראל באו לקחת דבר טוב, עמלק מייד הגיע להלחם, **"אשר קרך בדרך"** תמיד בדרך לדברים טובים, **בפעם הראשונה** איפה הוא בא? עמלק, כשעם ישראל הלכו **לקבל את התורה** בהר סיני, איזה מעלה היה לעם ישראל, הנה עברו רק חמישים יום מאז שיצאו ממצרים, והם ראו ניסים גדולים ועברו קריעת ים סוף, "ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי במראות הנבואה", לאיזה מדרגות הגיעו. וכל העולם פחדו מישראל, חיל אחז, יאחזמו רעד, נמוגו כל יושבי כנען, כולם פחדו. ואז בא עמלק הזה, הוא בכלל היה רחוק 200 קילומטר מעם ישראל, ובכל זאת הוא רץ! וצינן את הקדירה, הוריד את הפחד מכל העולם, אוי ואבוי לו. **בפעם השניה** בא עמלק בזמן יהושע בן נון, כאשר נכנסו לארץ בדרך לקבל **"ארץ אשר תמיד עיני ה'**

מלשון "נחש מילה", שהנחש נגע במילתם, והיה חותך את הערלות וזורק אותם כלפי מעלה, רשע מרושע כזה. **"ואתה עייף"** - מה זה עייף? צמא. **"ויגע"** - מטורח הדרך. **"ולא ירא אלהים"** - זה עמלק שלא היה ירא אלהים. לכן הקב"ה מצוה אותנו: **"והיה בהניח ה' אלהיך מכל אויביך מסביב"**, תדע לך, יש לך עבודה: **"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"** זה העבודה! למחות את זכר עמלק!

משלוח מנות בלי זכור

"כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור דור", נכתב השם רק י"ה ונכתב כס ולא כסא, כי אין השם שלם ואין הכסא שלם, עד שימחה עמלק. ויש רמז לימי הפורים במילים **"כי יד על כס יה"**, כי פורים שהוא יום מחיית עמלק, אצל רוב ישראל הוא ביום י"ד באדר, אבל **"על כס"** - ירושלים שיושבת על הכסא, מוחה את עמלק ב"ה - חמש עשרה באדר, וזה כי **יד על כס יה!** ומה עושים? **"תמחה את זכר עמלק"** - צריך להעביר אותו מן העולם, ולכן עמלק העבודה שלו זה קליפת **זבוב** - ב זה בכה וזה בכה, רוצה להפריד, ולכן הקב"ה ציוה אותנו לשלוח מנות איש לרעהו, והנה **"מנות איש לרעהו"** עולה בגימטריא: 1118 תתשי"ח, כמנין **"שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"**, לרמז שהשולח מנות איש לרעהו, מייחד שמו של הקב"ה, ואותו מנין גם עולה בגימטריא של **"שריפת חמץ"**, כי על ידי ששורף את החמץ, שורף את היצר הרע ומוחה את עמלק. נמצא שהאחדות מבטלת את כוחו של עמלק. וצריך לבטל אותו מן העולם, לא להשאיר ממנו שריד ופליט.

אחרי כמה חודשים התברר מה התכוון רבי חיים

מעשה נורא שהיה בניו יורק, היה יהודי אחד צדיק, נסע באוטו, ובטעות דרס איזה גוי אחד זקן, מבחינת המשפטים שם הוא יצא מזה בלי בעיה. אבל, היה ליבו נוקפו, שהיה אומר איך הרגתי בן אדם? איך נטלתי חיים? והרי אפילו אם אדם הורג בהמה, זה לא נעים לו, הוא לא מרגיש טוב. לימים, אותו יהודי הגיע לארץ, ונכנס **לרבי חיים קניבסקי** לשאול מה כפרתו. נכנס אליו, אומר כבוד הרב אני בצער, דרסתי אומנם גוי זקן, אבל אני בצער, אמר לו רבי חיים: **"אל תפחד! אתה מחית את זכר עמלק מן העולם, יהיה לבך שקט!"**, הוא צדיק ותמים, קיבל את הדברים והלך.

עברו כמה חודשים, ואותו יהודי קנה דירה בניו יורק, קנה אותה מגויים, והמוכרים הגויים האלה אמרו לו, כיון שזה דירה של אבא שלהם, והם יורשים, ואין להם זמן לטפל בכל התכולה של הדירה, לכן הם נותנים לו ביחד עם הדירה את כל התכולה, ואמרו לו: **"אם אתה לא רוצה, תביא פועלים שיפנו, ואנחנו נשלם"**. והוא הסכים לקחת את התכולה. והנה הוא נכנס לתוך הדירה, והוא רואה שם את התמונה של אותו זקן שהוא דרס אותו והרג אותו! הוא בודק בכל מיני מסמכים, אמר נראה מי זה האיש... ולתדהמתו מה הוא מגלה? שאותו גוי הוא נאצי שהרג את אבא שלו!!! רק עכשיו הוא הבין מה אמר לו רבי חיים, **"מחית את זכר עמלק מן העולם"**, והיושב בשמיים סיבב שיקנה את הבית הזה כדי שידע את מי הוא הרג. פלא פלאות.

העני הנאצי סרב בתוקף: "אני, מיהודי לא לוקח!"

סיפר איזה יהודי אחד, שהיה איזה גוי שהיה שכן שלו, שהיה מחלק אוכל לכל הזקנים, לכל אלה שיושבים ברחובות, והיה שם איזה גוי עני אחד, והיה העני

הזה אומר לו **"אני לא אקח ממך"** והמחלק אומר לו **"למה לא תקח, זה טוב, אני מביא את זה ממסעדה טובה"**, והעני הגוי אומר **"לא, אתה יהודי, אני מיהודי לא לוקח"** כי הוא היה נאצי ולא היה מוכן לקחת מיהודים. אבל המחלק הזה אומר: **"מה אתה רוצה אני לא יהודי אני גוי!"** ויהי כאומר לו את זה כל יום, והגוי המחלק הזה הבין שיש דברים בגו, הלך לאמא שלו, שאל אותה: **"אנחנו יהודים או גויים?"** והיא אומרת לו **"גויים"**. הלך לסבתא שלו והיא אומרת: **"אגיד לך את האמת, אני יהודיה, אמא שלך יהודיה. ואתה יהודי, אבל אם תגיד את זה יהיה בעיות"**. חזר אותו מחלק לנאצי ההוא, ואמר לו בשקט: **"איך ידעת שאני יהודי, והרי אני בעצמי ואמא שלי לא ידענו?"** **העני הנאצי הזה ענה לו בפשטות:** **"אין דבר כזה שגוי יחלק אוכל! אין! גוי לא מחלק אוכל, 'משלוח מנות' זה רק יהודים! גויים לא מחלקים אוכל, אין דבר כזה גוי שמחלק אוכל!"**

נגזרה הגזירה והיהודי נחיה שיכור כל ימיו!

לכן צריך חזק חזק להתעורר, כי איזה פורים טוב יבוא עלינו אם נכין את עצמנו, אקרא לכם מה שאומר הפלא יועץ (טברסקי פורים עמ' קח) **"יום פורים קדושתו רבה מאד כי בכל הימים לא כל תפילה ראויה להתפלל אבל בפורים כל המתפלל בכוונה, תפילתו בוקעת רגיעים ומתקבלת"**. התפילות מתקבלות! ורמז לדבר **"ובבאה לפני המלך"** (אסתר ט, כה) שהתפילות באות לפני המלך.

האדמו"ר מגור היה מספר כל שנה בפורים מעשה שהיה **בזמן הבעל שם טוב:** היה איזה יהודי אחד ששמע על איזה פרוצה, הוא מאד רצה שם ללכת, אבל זה עולה הרבה מאד כסף, הכין כסף כמה שנים, כל פעם חסך וחסך, עד שהגיע הזמן שחסך מספיק כסף, והוא פנה ללכת.

והנה באמצע הדרך, הוא שומע איזה זעקות ובכיות מתוך איזה בור, הוא פותח את הבור, ורואה משפחה שלימה בלי בגדים, אבא, אמא, בלי בגדים. ילדים ערומים. איזה בכיות, איזה צעקות. והם אומרים לו שהם חייבים לפריץ כסף כמה שנים, ולא שלמו לו את דמי החכירה, והוא לקח אותם באכזריות גדולה, וכלא אותם בבור. היהודי הזה נכמרו רחמיו, והוא שאל **"בכמה כסף מדובר?"** אמרו לו את הסכום, והנה הוא רואה שזה בדיוק הכסף שיש לו שהוא צריך לשייגעץ... אמר להם **"טוב, בואו, אני ישלם את הכל"**, הלך לפריץ שילם לו את הכל. והפריץ הוציא אותם מהבור, והם הלכו בחזרה לבית מרוזח שהם מנהלים וליהודים היתה אורה ושמחה...

ראו כך בשמים, **היה רעש אדיר**, אמרו רבוננו של עולם זה ויתר על כל התאוות, ונתן את הכסף שחסך כל כך הרבה בשביל הצדקה הזאת, אמר הקב"ה: **"כיון שעשה ככה, מהיום, כל מה שהוא יבקש ככה יהיה"**. אמרו בשמיים לקב"ה **"הרי עכשיו ברגע שהוא יגלה את זה, הוא יחיה מתים? מה נעשה"**, אמר הקב"ה: **"כיון שאמרת, זה מה שיהיה, אבל כדי שלא ישתמש בזה, לכן יהיה שיכור כל ימיו!"** נגזר עליו להיות שיכור. ובאמת, מאותו רגע היהודי הזה התחיל לשתות, לא עוזב את הבקבוק, רק שותה וישן, לא מתפלל, לא שום דבר. ובזמן הבעל שם טוב, היתה איזה צרה, אמר להם הבעל שם טוב, תלכו לשיכור הזה, כאשר יתעורר, אל תתנו לו בקבוק עד שיברך, ויברך מה שאתם צריכים, וככה יהיה, והכל יסתדר, וכך היה. אומר **האדמו"ר מגור** זה הענין בפורים, פורים כל הפושט יד נותנים לו. יורד אור כזה גדול שורף את

והשומר בודק ורואה שאין כלום בפנים. והשומר היה אומר לו: "אתה חושב שאני אתיאיאש? אני לא אתיאיאש! כי אתה בסוף תעביר אבנים טובות לא אוותר לך..."

יום אחד השומר הזה כבר התעייף, והוא שואל את בעל המריצה: "תגיד לי את האמת, אני מבטיח שלא אעשה לך כלום ולא אגלה לאף אחד, אבל תגיד לי מה אתה מעביר לי כל יום חול? וכי חסר לך חול?", אומר לו בעל המריצה: "**איפה הראש שלך, זה לא החול**, זה המריצה! אני מבריא כל פעם מריצה של זה! וכי אני מעביר חול? חול אני יעביר במשאיות... העיקר זה המריצה..." **ככה צריך לשים לב** ביום פורים לבקש את העיקר, לא לבקש סתם. [עוד מעט צריך לעשות מריצה בשביל החרוסת... אבל עכשיו פורים], לא לבקש "חול", לא לבקש שטויות והבלים.

האור הגדול בתוך כל השמאטעס'...

פורים זה **היהלום שבכתור**, זה הדבר הכי גבוה. כתוב בחז"ל ש"כל החגים עתידיים להתבטל לעתיד לבא חוץ מפורים שלא יתבטל", איך זה יכול להיות להיות? אלא, שלעתיד יהיה אור כזה גדול, שהאור של החגים לא יורגש, הם יהיו קטנים, לעומת האור הגדול שיהיה לעתיד. **אבל פורים, לא יתבטל**, כי יש לו כבר עכשיו אור גדול שאי אפשר להשיג אותו, וגם לעתיד הוא ישאר אור גדול, והוא לא יתבטל בתוך האור של העתיד, זה האור הכי גדול בעולם. הקב"ה עשה יום כזה, יותר גדול מיום כיפור, ביום הזה מה שאדם מבקש, נהיה. יכול לשנות את עצמו, להפוך את עצמו. אבל **הקב"ה עשה את זה ביום כזה** של משתה ושמחה ותחפושות... מדוע? כי לפעמים סחורה הכי יפה, מעביר אותה בחכמה, **משל למה הדבר דומה? למלך שיש לו אוצר בכתר שלו**, אבנים הכי יקרות בעולם, מליארדים. והנה רוצים להעביר את הכתר שלו ממקום למקום, איך יעבירו אותו בלי שינסו לגנוב בדרך? אמרו היועצים החכמולוגים של המלך: "נקרא לאלטעזעכ'ן ונשים את הכתר בתוך כל השמאטעס'... בכזה מקום אף אחד לא יחפש כתר, ככה זה יום פורים, זה הכל עובר במסווה, דרך התחפושות..."

ההכנה לימי הפורים וימי הפורים

לכן הנה אני אומר לכם, קודם כל דבר ראשון, **בתענית אסתר** לעשות חזק חזק תשובה. ואת כל התהלים, פה בישיבה גם יש, ולעשות **מחצית השקל**, יש על זה סדר מיוחד, [אפשר לעשות את זה בתענית אסתר, או כבר עכשיו, מתי שאדם יכול]. **אחר כך** בעזרת ה' יום שבת, פרשת זכור, ולפני קריאת זכור, שהחזן או הרב, יסבירו לאנשים לקהל מה זה הזכור הזה. **אחרי זה** אלה שאצלם פורים הוא במוצאי שבת, יאכלו סעודה שלישית, ימתינו, יצא שבת, יתלבשו בגדים של פורים יפה יפה. וצריך לבא קצת מאוחר כדי שביאו את המגילה ואת כל מה שצריכים ואז יבואו לבית הכנסת, יעשו תפילת ערבית רגיל, יגידו יושב בסתר הכל, יגיעו "לואתה קדוש", יעצרו ויברכו בורא מאורי האש, ואז יקראו את המגילה, "ברוב עם הדרת מלך". ואנחנו פה בירושלים פורים הוא ביום ראשון. וכותב **מהרח"ו** טוב ללכת למקוה בערב פורים [ביום ראשון] כמו שהולך בערב שבת, ילך בערב יום פורים, מקוה טהרה, כך יכין את עצמו לקראת היום הקדוש, ילבש בגדי יום טוב, וככה ילך לבית הכנסת.

אנחנו עושים תפילת מנחה, אני קודם כל קורא כל סדר פיטום הקטורת, חזק, משתדל גם קרבנות, אח"כ עושה כל סדר של זכר למחצית השקל, אחד לאחד, יש לזה

כל המקטרגים. עכשיו למה התפילות של הבן אדם לא כ"כ מתקבלות כל השנה? כי עשה עוונות, יש מקטרגים משטינים. הם עושים מחיצה, התפילה רוצה לעלות לא נותנים לה לעלות, אבל פורים שורף כל המקטרגים, לכן **כל הפושט נותנים לו, בין ברוחניות בין בגשמיות**, לא מדקדקים אחריו, זה ההזדמנות הכי גדולה, כי יורד אור כזה גדול. אומר אדם יבקש כל הבקשות, לכן אמרו "חייב איניש לבסומי", מרוב הקדושה של היום, אח"כ מה יעשו למעלה, אדם יבקש בקשות, והוא, לכן אמרו חייב איניש לבסומי, אבל מי שמח בקדקודו, ישתה יין, אבל בסעודה, "ותאמר אסתר למלך, אומר לה הקב"ה עד חצי המלכות ותעש" - מה את צריכה אסתר ומה בקשתך? בבקשה. אז אם אדם ככה חזק, ינצל היטב את היום הזה.

אחד האסירים התקומם: מה אתה מספר לנו סיפורים? הנה המן חי וקיים!

היה גאון אחד גדול ברוסיה שקראו לו **רבי יצחק זילבר**, [הרב אלישיב אמר שהוא היה צדיק נסתר] הוא היה נלחם לשמירת היהדות במסירות נפש, והיה **חותך את הורידים שלו** בערב שבת כדי שלא יחייבו אותו לעבוד בשבת. באחד השנים הגיע פורים, ורבי יצחק היה עם כמה יהודים בכלא הרוסי, ולא היתה להם מגילה, אז בליל פורים ישב רבי יצחק וסיפר להם את המגילה בעל פה, הסביר להם איזה ניסים, איך המן הרשע רצה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, ואיך הקב"ה הושיע. **והנה קם יהודי אחד והתחיל לכעוס על רבי יצחק**: "מה אתה מספר לנו סיפורים? גם עכשיו יש המן הרשע שזה סטלין, וגם הוא רוצה להשמיד עכשיו את כל היהודים!", [איזה גזירות היו במוסקבה, הרופאים היהודים היו נותנים לחולים הרוסים תרופות מסוכנות כדי להמית, וכל ההמון הרוסי היה זועם ורוצה להרוג את היהודים, היתה בעיה גדולה מאד מאד, לא ידעו מה לעשות]. **וממשיך אותו יהודי לומר**: "אתה רואה מה עושה הרשע הזה סטלין, והקב"ה לא מושיע אותנו!".

רבי יצחק הקשיב לדברי היהודי הזועף וענה בפשטות: "מה אתם דואגים? אני אומר לכם, אם כולכם רוצים, אנחנו נקלל את סטלין, **תענו אמן, וסטלין הולך**..." והיהודים שואלים אותו: "מתי סטלין הולך?" והוא אומר להם "תוך חצי שעה!". לאחר 20 דקות, פתאום הם שומעים קול המולה במסדרונות בית הכלא, קצינים הולכים ובאים, מה קרה? סטלין קיבל שטף דם במוח, במשך שלשה ימים היה מתפתל וקופץ עד הרקיע ויורד... וככה מת. והקב"ה יכול תוך עשרים דקות... לא חצי שעה... את כל ה"המנים" האלה, ברגע אחד הקב"ה מאבד אותם מן העולם.

"בשביל להעביר חול הייתי מביא משאית"

ביום פורים שערי שמים פתוחים, הכל פתוח, רק שנצל את הזמן. זה לא דבר פשוט. אבל **העיקר שנגיח את הטפל ונתפוס את העיקר**, העיקר לבקש על רוחניות, סיעתא דשמיא, לעלות בתורה ביראת שמים, במידות טובות, זה העיקר.

מסופר על אדם שהיה כל יום עובר בגבול עם מריצה מלאה בחול, ובגבול היה צריך לשלם מכס על מה שמעבירים, והשומר בגבול היה שואל אותו "מה זה החול הזה", והוא אומר: "אני בונה, אני צריך חול", אבל השומר לא האמין לו, ואמר לו: "אני יודע, אתה בתוך החול מטמין דברים כדי להבריח", ברר השומר את החול לאט לאט, ורואה הכל נקי, "טוב תעבור". ככה כל יום היה בא עם המריצה מלאה חול,

סדר מיוחד, אחרי שגומר את זה מתפללים מנחה, נותן איזה דרשה קטנה בענין מגילת אסתר, "מגילה" להעביר "גילולים" מן הארץ, ואיזה אור זה מושך. ואח"כ יש ברכות של המגילה בכוונות, כל התפילה בכוונות, יש ברכות של המגילה, המושכות שפע שאין כמותו בעולם, ואחר כך קריאת המגילה, שיוצא ממנה שמות הקודש, אורות שאין כמותם. [לכן, אצלנו פה יש מגילה כשרה שקורא בה החזן, ולמעלה יש לו על ידו מגילה מנייר ששם מסודר כל שמות הקודש, ויש שם מי שעומד על ידו נותן לו איזה תזכורת שיסתכל על השמות, ככה עושים את הכל שיהיה הכי טוב, ובחשק ובמרץ], אחר כך גומרים את המגילה עם הברכות. ואחרי המגילה יש לעשות סעודה קטנה כדי שיהיה כח ואז ללכת ללמוד, כי הלילה הזה הוא עת רצון הכי גדול. ככה עד חצות לילה, ובחצות אנחנו הולכים אצל הכותל המערבי לבקש רחמים על כל עמו ישראל, ואז הולכים לישון קצת, וקמים מוקדם, לנץ החמה, קוראים בספר תורה, ומגילה, הכל כדת וכדין. אחרי התפילה עושים מצוות מתנות לאבינונים ומשלוח מנות, ויש לזה תיקון, כי עיניהם של עניים נשואות על מקרא מגילה. "מקרא מגילה" עולה גימטריא השמות של הפרנסה: פאי"ו-חת"ך זה הכל מסוגל לפרנסה, זה נותן כח.

הרב האר"י והרש"ש אומרים שצריך לאכול סעודה בבוקר. אבל קודם צריך לאכול אוכל רוחני, צריך לאכול לחם, בשר ויין. "לחם" זה הסדר שאדם לומד בבוקר, "הבשר" זה הגמרא דף היומי... ואח"כ הלכות, ומתחילים כבר **הלכות פסח** שלושים יום קודם החג, כשגמרנו הכל יפה יפה, עכשיו אתה יכול ללכת לבית. ותשב על השולחן, מן הבוקר עד המנחה, ותעשה תפילת המנחה. זה עוד תיקון גדול, יש בזה אורות גדולים שמתגלים. והסעודה, לא תהיה סתם סעודה, וגם כל היום יחלק צדקות, כל הפושט יד נותנים לו. כי בשמיים רואים, וכנגד כל נתינה כאן, בשמיים נותנים לעם ישראל שפע ומתנות, אתה עושה שמחה, ואומות העולם מקבלים מכות... ככה לעשות שמחה גדולה ואור גדול ותבא הגאולה בעזרת ה'. **ונברך** את כל הקהל, מלכא דעלמא יברך יתכון, גם אלה שמאזינים דרך הלווין, ואלה שמאזינים לנו דרך רדיו מורשת, ערוץ אלפיים, כל אלה שמשדרים את השיעורים, וכל אותם שקוראים בעלון היקר "האוצר השבועי" מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון, איזה פורים, איזה שמחה, שנזכה למחות את זכר עמלק, ושהקב"ה ישלח לנו משיח צדקנו, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הספר מורנו ורכנו מרן ראש הישיבה שליט"א ביום ראשון ז' באדר ב' בישיבת "פורת יוסף" בתום השבעה לרב שלום כהן זצ"ל

באיזה שמחה היה מלמד

האמת שאני לא ראוי לדבר, בודאי לא על הגאון הגדול הצדיק הגדול, בעל מידות טובות שאין כמותו, אבל מכיון שזכיתי ללמוד אצלו, להיות אחד מן התלמידים, לכן אדבר. אני זוכר ויודע שהשיעור הראשון שהוא לימד, זה היה השיעור שלנו, שאז אמר לו חכם בן ציון, שילמד אותנו חכם שלום, כי כבר עברו שנתיים שהיינו בכיתה של מו"ר חכם יוסף עדס ע"ה, ואנחנו רצינו ללמוד כבר אצל מו"ר חכם בן ציון, אז אמר הרב "יש לי עדיין מה להשקיע בכתה הנוכחית ולכן אני אביא לכם רב שילמד לכם לא פחות ממני, לחצי שנה", וכך היה, כל כך היינו שמחים ללמוד אצל הרב באהבה גדולה כזאת, בחשק כזה גדול, למדנו אצלו מסכת כתובות. **באיזה שמחה היה מלמד כל דבר, כל תוספות, כל רש"י,** הייתי כל כך שמח בלימוד בצורה לא רגילה, לא הייתי עוזב את הרב, וביקשתי ממנו ללמוד איתו מסכת שבת, וכך היה שהייתי הולך ללמוד איתו כל שבת, אנחנו גרים ברחוב אגריפס, ליד מחנה יהודה, והייתי הולך מהבית אצלי לשכונת פאגי ששם הוא היה גר, ובפאגי הייתי עולה איתו לבית מדרש והייתי לומד איתו מסכת שבת. הייתי מאד מאד שמח ללמוד אצלו, איזה ענוה, לא הייתי יודע שום דבר, אבל הוא היה מתעייף להסביר לי, עוד פעם, ועוד פעם, וזכיתי, היה לי קשר מיוחד איתו בחצי שנה הזאת, [אף שכל הזמן היה לי קשר איתו], וידעתי שיש כאן אדם שאין כמותו בעולם, אדם גדול שאין כמותו. הבנה עמוקה, עמלה של תורה, אי אפשר להבין כמה עמלה של תורה.

שעלה בפתח מלאכים גיבורי מלאכים למעלה - גיבורי כח' - והוריד את התורה", **וכותב הגאון מוילנא** שבכל דור ודור התלמידי חכמים שעמלים בתורה, שיושבים והוגים בתורה ללא לאות, נשמתם עולה למתיבתא דלעילא, והיא מורידה חידושי תורה מלמעלה, מה שזוכה נשמתה, וכאן היא מורידה את השפע הזה של התורה שלומדת למעלה, כאן לעולם הזה למטה. ככה היה אצל מורנו ורכנו כל כך היה יגע בתורה, באיזה עמל באיזה יגיעה, היית רואה על כל מאמר בגמרא, כל תוספות, באיזה עמל באיזה יופי, באיזה הדר, איך הוא מביא את זה, ואיך הוא מסביר את זה, ומנתח את זה, ועושה הבדל בין רש"י לתוספות, והמהרש"א, כל כך היה מרנין לנו את הלב, דבר לא יתואר, נתן לנו, כמו שאומרים "חשק על הלימוד", שיהיה לנו חשק, ככה הרגשנו שלמדנו בכיתה שלו, היה לו שמחה גדולה, נקשרנו בעבותות אהבה שאין כמותה. בדיוק עכשיו מתחילים ספר ויקרא - **ענין הקרבנות**, "אדם כי יקריב מכם קרבן להשם", אומר הספורנו שאדם צריך להקריב את עצמו קרבן להקב"ה. מה זה להקריב את עצמו? לבטל את כל הענינים של העולם הזה והיו כלא היו, את כל המידות, שהכל יהיה אך ורק ברצונו יתברך, כמו שאומר רבי שמעון בר יוחאי "כל יומין דאתקטרונא בהאי עלמא" - כל הימים שהייתי מקושר בזה העולם, כלומר שהייתי חי כאן בעולם הזה, "בחד קטירא אתקטרונא ביה בקודשא בריך הוא" - בקשר אחד נקשרתי ונדבקתי בו בקב"ה, שהכל זה יהיה לכבודו יתברך, בהכנעה, בענוה, ככה זה היה הרב, היה בהכנעה ובענוה גדולה שאין כמותה.

אדם כי יקריב מכם - להקריב את עצמו
שלמה המלך אומר במשלי: "עיר גיבורים עלה חכם ויורד עז מבטחה". אומר רש"י: "זה משה רבנו,

הוא קרבן שמכפר לפני הקב"ה
אני מכיר את הרב כבר כמעט חמישים שנה, ארבעים ושמונה שנה אולי, שהוא מרביץ בתורה בישיבה,

כל המעשים שלהם היו לשם שמים, ראש הישיבה רבי יהודה צדקה, ורבי בן ציון אבא שאול, וחכם יוסף עדס, וחכם יהודה מועלם, ורבי עזרא שעיו, כל הרבנים שלימדו אותנו תורה, **מטרה אחת היתה להם: לקדש שם שמים**, לעשות את התלמידים תלמידי חכמים, שיהיה "תורת אמת היתה בפיהו", שלא יטעו בלימוד, שידעו ישר את הלימוד, **וליראת שמים, לענווה**, זה גם היה בישיבה. וברוך ה' זכינו שהתלמידים שלהם ממשיכים גם להעביר את הטוהר, איזה שמחה יש למורנו ראשי הישיבה פה, שהם זכו להעמיד דורות ישרים, ומורנו חכם שלום, הוא היה ממשיך את השמועה, באיזה ענווה באיזה יראה. חבל עכשיו שנלקח מאתנו המאור הגדול הזה.

וצריך להתפלל על הרבנים שהקב"ה יתן להם את הכח ואת היכולת, שימשיכו את הדרך הקדושה של מרנן ורבנן, את הלימוד הקדוש הזה, איך הדרך ללמוד תורה, ואת האמיתיות, ואת הענווה, ואת הפשטות, זה צריך גם להמשיך את הכל בעזרת ה', וזה יביא את הגאולה.

מורנו ראש הישיבה ר' יהודה צדקה, היה אומר לנו, "תדעו לכם בזמננו יבוא הגאולה", משיח יבוא עכשיו, אני אומר לכם, כל כך היה חי את זה, ובטוח בזה, שיבא משיח. אבל מה נעשה, עוונות גורמים, אבל בעז"ה עכשיו על ידי השקידה, שנלמד מהדרך שלהם, נלך בדרכם, זה הזכות הגדולה.

המסירות נפש

איזה מסירות נפש, הייתי רואה את הרב איך הוא מתפלל, איזה מסירות נפש, מכיון שרבי **יעקב חזקיה** חתנו היה עשר שנים עם הרב, מטבע הדברים כיון שהוא איתנו בישיבה, אז היה הרבה פעמים מביא אותו להתפלל איתנו בחגים, באיזה זמנים, איזה שמחה היתה בכל הבית מדרש, בישיבה אצלנו, איזה שמחה לראות אותו, ולהנות מהאור היקר הזה.

והיינו גם רואים את המסירות נפש של המשפחה, של רבי יעקב עם כל הילדים שלו, באיזה מסירות נפש לטפל ברב, שה' יברך אותו, תודה רבה, וגם לבנו ולכל החתנים, אני יודע שכולם במסירות נפש, זה לא דבר פשוט לטפל, צריך הרבה הרבה כח, והם האריכו לו עוד, נתנו לו כח ומרץ עוד, להמשיך לזכות את עם ישראל, עכשיו מי יגן עלינו, מי יעזור?

לכן עכשיו כל אחד צריך ללמוד ולהשתדל על המעשים, ללמוד מהמעשים של הרב, להוסיף עוד בלימוד התורה, להתייגע, ללמוד טוב, להבין טוב, כל סוגיא וסוגיא, לא למהר, אבל ללמוד, לא להתבטל, לנצל את הזמן, להתייגע בתורה.

והקב"ה יעזור שנלמד תורה בקדושה, ונזכה להתעלות מעלה מעלה, והדברים הללו שיהיו לעילוי נשמת מורנו ורבנו, שהקב"ה יעזור בודאי, נשמתו בעז"ה עולה ודאי ודאי, איזה מלאך, איזה חשק, מי בא לקבל אותו? כל הרבנים של הישיבה! כל גדולי עולם! באים לקבל נפש נקי וצדיק, הם נמצאים פה, הם באים לקבל את הנשמה הטהורה הזאת, והם רואים, והם שמחים לראות את כל התלמידים, איזה דבר גדול זה.

אשריכם שזכיתם לבוא, לתת את הכבוד הגדול למורנו ורבנו, שהקב"ה יתן כח לבנו ולבנותינו, לחתנים, לכלות, לכל בני המשפחה והנכדים, שה' יחזק אותם ואת כל בני הישיבה, בודאי ובודאי חסרה לנו הדמות הגדולה הזאת. וגם שיעמוד בתפילה על הרבנים, שהקב"ה יחזק אותם, שימשיכו להרביץ תורה לעדרים, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

אשרי כל אותם שזכו להיות בקרבתו, כל אותם שזכו ללמוד תורה מפיו, יש להם זכות גדולה מאד, כל אלה שהיו בקרבתו, שלמדו אצלו, אהב אותם, באיזה הרבצת תורה בתלמידים, איך הוא מדבר עם גדולים עם קטנים, אפילו עם ילד, באיזה אהבה באיזה חיבה. אני אומר לכם כל מה שאני הייתי צריך תמיד הוא היה נותן, אם זה בעניינים רוחניים, אם זה בעניינים גשמיים. אתה לא תאמין, אתה אומר לו: "כבוד הרב אני נוסע היום", והוא אומר: "כן כן, קח כסף ותסע, בסדר, תחזור".

היום מלאכי מעלה, מיכאל, שהוא מקריב נשמותיהם של הצדיקים לפני הקב"ה, איזה נפש נקי וצדיק, עולה לגנזי מרומים, מביאים אותה לפני הקב"ה, איזה קרבן לפני ה' יתברך, זה פותח את פרשת הקרבנות לפני השי"ת, **איזה קרבן!** בימים הקשים הללו, שעם ישראל נמצא במצב לא פשוט, אם זה ברוחניות, אם זה בגשמיות, אם זה בכל אויבנו שסביבנו, אם זה מכל מיני מחלות, מכל מיני אסונות, יש להקב"ה נחת רוח, הקרבן שמכפר, הקב"ה לקח צדיק, **דודי ירד לגנו לערוגות הבושם**, לקח נשמה טהורה, תלמיד חכם שאין כמותו בעולם, וזה הלך לפניו, וזה מוגש לפניו, לכפר על עמו ישראל.

מלאך ה' צבאות

איזה יסורים קשים ומרים היו לו, לא פשוטים, והכל קיבל באהבה, אבל היסורים הללו הם **כאין וכאפס למה שהוא זיכך את עצמו בעמלה של תורה**, כי העיקר בתורה זה מי שמייגע עצמו, אין דבר כזה שאדם יזכה לתורה אם ישב רגל על רגל ויעשן... אין דברים כאלה, מי שרוצה לזכות לכתרה של תורה כמו שאומר הרמב"ם **"אסור לו לאבד לילה אחד בשניה"**, צריך לעסוק בעמלה של תורה, יום ולילה לא ישבותו, כל הזמן זה העסק שלו. ככה זה היה הרב, הזיכוכ הגדול שהוא זכה, זה לא במה שחושבים שהיה לו יסורים, זה חלק מהזיכוכ, אבל עיקר הזיכוכ זה מי שעמל בתורה, וזה הרב זכה, לשקוע בתורה, לעמול עמלה שאין כמותה, העמל היגיעה, הזכות הזו שהוא זכה.

ולכן **אבן מקיר תזעק** זה אבל של ישיבת פורת יוסף אחד מהרבנים שהם בונים את הישיבה, חבל על דאבדין ולא משתכחין, הרב רבי שמואל זכאי אמר לי, שראש הישיבה אמר, **שעליו נאמר "אם דומה הרב למלאך ה' צבאות, יבקשו תורה מפיהו"**, וזה אמת לאמיתה, כי כל עיקר הלימוד שלו שהיה מלמד תלמידים, זה היה בשבילנו, לא בשביל עצמו, כי הוא לא היה צריך לעצמו, כי הוא היה בקי בתורה, יודע את הלימוד, בקי בלימוד, כל העיקר הגדול זה היה בשבילנו וזה דומה למלאך, כי זה מלאך, שהוא לא צריך לעצמו, כל המטרה להכניס לנו את הלימוד בראש, להראות לנו את הדרך, איך נזכה ללמוד, איך נזכה להאיר, איך נזכה להבין את הסוגיא אליבא דהלכתא, איך לזכות להבין טוב.

פורת יוסף - שמן זית זך

הוא סלל לנו דרך ישרה ואז גם כן אחר כך שזכינו ללמוד אצל מורנו ורבנו ראש הישיבה רבי בן ציון, וראש הישיבה רבי יהודה צדקה, איזה גדולי עולם, איזה ענווה, איזה הנהגה, איזה זכות, כל מי שלומד בישיבת פורת יוסף, זה זכות גדולה מאד, אני את הילדים שלי, את הנכדים, אני עדיין מחנך בישיבת פורת יוסף, ראש הישיבה היה אומר שפורת יוסף זה "שמן זית זך", וזה אמת.